

ผลการจัดประสบการณ์โดยใช้โมเดลชิปปา สำหรับเด็กปฐมวัยปีที่ 2 โรงเรียนบ้านนาง้อง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 4 THE EFFECTS OF EXPERIENCE ON CIPPA MODEL FOR CHILDHOOD LEVEL II IN NANGONG SCHOOL KHONKAEN EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE IV

อมร นารี*

ดร.สถาพร ชันโต**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาการแสวงหาความรู้ที่เกิดจากการจัดประสบการณ์เด็กปฐมวัยปีที่ 2 โดยใช้โมเดลชิปปา และ 2) เพื่อศึกษาเจตคติต่อการเรียนรู้ที่เกิดจากการจัดประสบการณ์เด็กปฐมวัยปีที่ 2 โดยใช้โมเดลชิปปา กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ เด็กปฐมวัยปีที่ 2 โรงเรียนบ้านนาง้อง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 11 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดประสบการณ์ตามขั้นตอนของ CIPPA MODEL จำนวน 15 แผน 2) แบบบันทึกการประเมินการแสวงหาความรู้ 3) แบบบันทึกการประเมินเจตคติที่มีต่อการเรียนรู้ โดยใช้เกณฑ์การประเมินแบบรูบริคส์ (Rubrics Assessment Criteria) แบบแยกองค์ประกอบ (Analytic Score) ข้อมูลทั้งหมดที่ได้นำมาวิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย และค่าร้อยละ

ผลการวิจัย พบว่า 1) เด็กปฐมวัยปีที่ 2 มีการแสวงหาความรู้ที่เกิดจากการจัดประสบการณ์โดยใช้โมเดลชิปปา อยู่ในระดับคุณภาพดี ร้อยละ 81.82 สูงกว่าเกณฑ์การผ่านที่กำหนดไว้ และ 2) เด็กปฐมวัยปีที่ 2 มีเจตคติต่อการเรียนรู้ที่เกิดจากการจัดประสบการณ์โดยใช้โมเดลชิปปา อยู่ในระดับคุณภาพดี ร้อยละ 90.91 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์การผ่านที่กำหนดไว้

ABSTRACT

The objectives of this study were : First to studies to look for knowledge using experience- oriented in CIPPA Model for childhood level II could to look for knowledge 75% in “ good level ” or better. Second to studies attitude in learn using experience- oriented in CIPPA Model for childhood level II could to attitude in learn 75% in “ good level ” or better.

The tools used for the study were : 1) The step of CIPPA Model used to learn which was consisted of 15 experience- oriented lesson plans. 2) The list of evaluate to look for knowledge. 3) The list of evaluate to attitude in learn. The valuation by the Rubrics Assessment Criteria type of Analytic Score. The collect data analyzed by Means and percentage.

คำสำคัญ : ผลการจัดประสบการณ์โดยใช้โมเดลชิปปา

Keyword : Results Of Experience On Cippa Model.

*นักศึกษาลัทธิศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

**ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประจำสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

The finding revealed that, after the experiment, the childhood level II could to look for knowledge in “good level” 81.82 % is over than criteria, and could to attitude of learn in “good level” 90.91 % is over than criteria too.

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ได้กำหนด แนวทางการจัดการศึกษา มาตรา 6 ว่า การจัดการศึกษา ต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้ง ร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างมีความสุข และในสภาพวิกฤติทางเศรษฐกิจและ สังคมที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและรุนแรง ได้สร้างความ กัดดันให้เกิดความจำเป็นอย่างยิ่งในการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงการจัดการศึกษาของไทย ให้สามารถผลิต ผู้ที่มีความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ มีคุณธรรมและจริยธรรม อีกทั้งรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง ซึ่งความรู้และเทคโนโลยี เกิดขึ้นมากและเป็นไปอย่างรวดเร็ว มนุษย์ไม่สามารถ จดจำทุกอย่าง อีกทั้งความรู้ไม่ได้อยู่นิ่งหรือเกิดขึ้นอย่าง ชั่วพอสักทีจะเรียนรู้ผ่านผู้รู้คนใดคนหนึ่งอีกต่อไป มนุษย์ จำเป็นต้องมีการรับรู้ เรียนรู้ และมีความสามารถในการ แสวงหาความรู้ กลั่นกรองข้อมูล เลือกใช้และนำมาใช้ ในสถานการณ์ที่ตนต้องการได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ มนุษย์ยังจำเป็นต้องมีความสามารถในการเรียนรู้จากผู้อื่น และมีลักษณะที่ทำให้ผู้อื่นยินดีที่จะแบ่งปันความรู้ ประสบการณ์ ตลอดจนหยิบยื่นโอกาสในการเรียนรู้ให้ คุณสมบัติที่เอื้อต่อการเจริญงอกงามตลอดชีวิต จำเป็น ต้องปลูกฝังตั้งแต่ปฐมวัยและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง (กรมวิชาการ 2546) เพราะเด็กปฐมวัยเป็นวัยที่มีพัฒนาการ ในด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญาเป็น ช่วงการเจริญเติบโตในอัตราที่สูงสุด เป็นระยะที่เกิด การเรียนรู้ได้มากที่สุดในชีวิต สะท้อนศักยภาพแห่ง การเรียนรู้และสามารถพัฒนาการด้านต่างๆ ได้อย่าง เต็มที่ หากได้รับการส่งเสริมอย่างถูกต้อง ดังนั้น การจัด ประสบการณ์การเรียนรู้ที่เหมาะสมจึงมีส่วนสำคัญในการ ส่งเสริมพัฒนาการ เพราะประสบการณ์ที่เด็กได้รับจะเป็น พื้นฐานของพัฒนาทุกด้านต่อเนื่องไปจนกระทั่งเติบโตเป็น

ผู้ใหญ่ การวางรากฐานที่ดีให้กับเด็กปฐมวัยจึงเท่ากับ เป็นการสร้างพลเมืองที่มีคุณภาพให้กับประเทศชาติ

การจัดการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษา ปฐมวัย พุทธศักราช 2546 (กรมวิชาการ, 2546) มุ่งให้ เด็กมีพัฒนาการเหมาะสมกับวัย ความสามารถ และความ แตกต่างระหว่างบุคคล ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญา เมื่อเด็กจบการศึกษาระดับปฐมวัย เด็กจะบรรลุตามมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ที่กำหนดไว้ในจุดมุ่งหมาย 12 ข้อ มาตรฐานคุณลักษณะ ที่พึงประสงค์ในหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 จะครอบคลุมพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญา

จากการรายงานผลการประเมินคุณภาพ ภายนอกกรอบสองของโรงเรียนบ้านนาอ่าง ของสำนักงาน รับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การ มหaxon) และการประเมินพัฒนาการของเด็กปฐมวัย (โรงเรียนบ้านนาอ่าง, 2552) ผลปรากฏว่า ในภาพรวม มีระดับคุณภาพดี ยกเว้นมาตรฐานคุณลักษณะที่พึง ประสงค์ข้อที่ 12 ที่ระบุว่า มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ และมีทักษะในการแสวงหาความรู้ มีระดับคุณภาพพอใช้ ซึ่งต่ำกว่ามาตรฐานอื่นๆ นั่นก็แสดงให้เห็นว่าการจัด ประสบการณ์ที่ผ่านมา เด็กได้รับการส่งเสริมและพัฒนา ด้านการแสวงหาความรู้ และเจตคติต่อการเรียนรู้ ไม่ได้ ผลเท่าที่ควร จึงจำเป็นต้องส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการ ด้านนี้เพิ่มมากขึ้น

ดังนั้นเพื่อเป็นการส่งเสริมและพัฒนาให้เด็ก บรรลุตามมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของ หลักสูตร ผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัย ต่างๆ และได้เลือกโมเดลชิปปา (CIPPA MODEL) เพราะ เห็นว่า น่าจะเหมาะสมที่จะนำมาจัดประสบการณ์การ เรียนรู้ของเด็กปฐมวัยเพื่อให้เด็กเรียนรู้ในการแสวงหา ความรู้และมีเจตคติต่อการเรียนรู้ เนื่องจากโมเดลชิปปา (CIPPA MODEL) เป็นวิธีหนึ่งในการจัดการเรียน

การสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง มีส่วนร่วมในการสร้างความรู้ มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมทั้งทางร่างกาย สติปัญญา สังคม และอารมณ์ (ทศนา แหมมณี, 2542) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้โมเดลชิปปา (CIPPA MODEL) มีรูปแบบที่ชัดเจนสามารถนำไปปฏิบัติได้ง่ายสอดคล้องกับการดำรงชีวิต เหมาะสมกับความสามารถ และความต้องการของผู้เรียน โดยเน้นผู้เรียนให้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ และได้ลงมือปฏิบัติจริงทุกขั้นตอนจนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง (อดิศร ศิริ, 2543) การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ตามศักยภาพ สัมพันธ์กับความแตกต่างระหว่างบุคคล ความถนัดความสนใจ และความต้องการ โดยครูมีบทบาทคอยกระตุ้น วิธีการดังกล่าวเกิดการพัฒนาผู้เรียนให้เกิดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (ลัดดา ศิลาโนย และคณะ, 2544) และลักษณะเด่นที่สำคัญของพัฒนาการทางสติปัญญาของเด็กวัย 3-5 ขวบ คือ การแสดงความอยากรู้อยากเห็น ช่างสงสัย ชอบจินตนาการ รวมทั้งรู้จักสังเกตและให้ความสนใจต่อสิ่งแวดล้อมรอบตัว จึงทำให้เด็กมักแสดงออกด้วยการซักถามผู้ใหญ่ คำถามที่เด็กจะชอบใช้อยู่เป็นประจำ ได้แก่ ทำไม อะไร อย่างไร (เติมศักดิ์ คทวนิช, 2546) ซึ่งลักษณะดังกล่าวจะทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ในขั้นที่ 2 คือ ขั้นการแสวงหาความรู้ใหม่ของโมเดลชิปปาได้เป็นอย่างดี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยใช้โมเดลชิปปา (CIPPA MODEL) อาทิ ชาริณี ตรีวรัญญ (2546), วารยาณีย์ เพชรมณี (2546), ไพฑูรย์ ชาวโพธิ์ (2549) พบว่า นักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนและช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น นักเรียนเข้าใจเนื้อหาที่เรียนได้ง่ายขึ้น มีความกระตือรือร้น มีความสุขกับการเรียน มีความรับผิดชอบ สร้างองค์ความรู้ได้ นำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ เป็นกิจกรรมที่มีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนมีความสนใจและกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรม ได้ลงมือปฏิบัติจริงทำให้เกิดการสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง ได้มีโอกาสพัฒนาทักษะกระบวนการต่างๆ ในการแสวงหาความรู้

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษา การจัดประสบการณ์โดยใช้โมเดลชิปปา (CIPPA MODEL) ผู้วิจัยคาดหวังว่าการจัดประสบการณ์โดยใช้โมเดลชิปปาน่าจะส่งเสริมให้เด็กปฐมวัยมีการแสวงหาความรู้มากขึ้นและเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ เพื่อเป็นการสร้างรากฐานคุณภาพชีวิตให้เด็กได้พัฒนาไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เกิดคุณค่าต่อตนเอง บรรลุเป้าหมายตามมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของหลักสูตร และได้รับการรับรองประเมินคุณภาพการศึกษาในระดับคุณภาพที่สูงขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการแสวงหาความรู้ที่เกิดจากการจัดประสบการณ์โดยใช้โมเดลชิปปา ให้เด็กปฐมวัยปีที่ 2 อยู่ในระดับคุณภาพดี ไม่น้อยกว่าร้อยละ 75
2. เพื่อศึกษาเจตคติต่อการเรียนรู้ที่เกิดจากการจัดประสบการณ์โดยใช้โมเดลชิปปา ให้เด็กปฐมวัยปีที่ 2 อยู่ในระดับคุณภาพดี ไม่น้อยกว่าร้อยละ 75

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. เด็กปฐมวัยปีที่ 2 หมายถึง เด็กอนุบาล 2 อายุระหว่าง 5-6 ปี โรงเรียนบ้านนาจ้อง อำเภอบางบาล จังหวัดชอนแก่น ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552
2. แผนการจัดประสบการณ์ หมายถึง แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับเด็กปฐมวัยปีที่ 2 ตามขั้นตอนโมเดลชิปปา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการวิจัย จำนวน 3 หน่วย ได้แก่ หน่วยผลไม้ หน่วยไข่ และหน่วยอาหาร จำนวน 15 แผน
3. เจตคติต่อการเรียนรู้ หมายถึง การแสดงออกของพฤติกรรมที่สังเกตได้ ได้แก่ การร่วมกิจกรรมด้วยความสนใจ, การมีความสุขในการทำกิจกรรม, การให้ความร่วมมือกับเพื่อน, การมีความรับผิดชอบ และการมีความกระตือรือร้น,
4. ทักษะการแสวงหาความรู้ หมายถึง การแสดงออกของเด็กปฐมวัยในการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง และสามารถสร้างความรู้ใหม่เพิ่มเติม ได้แก่ การค้นหาคำตอบสิ่งที่สงสัยด้วยวิธีต่างๆ เช่น ดู ดม ชิม ฟัง และสัมผัส ,การหาคำตอบด้วยการซักถาม, การรู้จักใช้คำถาม อะไร ทำไม อย่างไร เพราะอะไร, การรู้จักใช้ทักษะ

ต่างในการเรียนรู้ เช่น การสังเกต การปฏิบัติจริง และการสนทนาโต้ตอบและแสดงความคิดเห็น

5. โมเดลชิปปา หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ โดยมีขั้นตอนดังนี้ 1) ขั้นการทบทวนความรู้เดิม 2) ขั้นการแสวงหาความรู้ใหม่ 3) ขั้นการศึกษาทำความเข้าใจข้อมูล / ความรู้ใหม่ และเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม 4) ขั้นการแลกเปลี่ยนความรู้ ความเข้าใจกับกลุ่ม 5) ขั้นการสรุปและการจัดระเบียบความรู้ 6) ขั้นแสดงผลงาน 7) ขั้นการประยุกต์ใช้ความรู้

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Research) โดยมีทดลองหนึ่งครั้ง กลุ่มทดลองมีกลุ่มเดียว (One-shot case study) และประเมินผล ซึ่งสามารถเขียนเป็นรูปแผนภูมิได้ ดังนี้ (กาญจนา วัฒนา, 2548)

X ————— O

เมื่อ X แทน การจัดประสบการณ์โดยใช้โมเดลชิปปา

O แทน 1. การแสวงหาความรู้
2. เจตคติต่อการเรียนรู้

2. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้เป็นเด็กปฐมวัยปีที่ 2 โรงเรียนบ้านนาอ่าง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 11 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดประสบการณ์ ตามขั้นตอนของ CIPPA MODEL จำนวน 15 แผน มีค่าประสิทธิภาพ IOC = 0.96

2. แบบบันทึกการประเมินการแสวงหาความรู้
3. แบบบันทึกการประเมินเจตคติต่อการเรียนรู้

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบบันทึกการประเมินการแสวงหาความรู้ และแบบบันทึกการประเมินเจตคติต่อการเรียนรู้ โดยนำระดับคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ยสรุปเป็นระดับคุณภาพ หาค่าร้อยละ เทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้

สรุปและอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสรุปผลและอภิปรายผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ได้ ดังนี้

1. การแสวงหาความรู้ที่เกิดจากการจัดประสบการณ์โดยใช้ชิปปาโมเดล สำหรับเด็กปฐมวัยปีที่ 2 พบว่า เด็กมีการแสวงหาความรู้ ร้อยละ 81.82 อยู่ในระดับคุณภาพดี ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์การผ่านที่กำหนดไว้ แสดงว่า การจัดประสบการณ์โดยใช้โมเดลชิปปา สามารถส่งเสริมการแสวงหาความรู้ของปฐมวัยได้เป็นอย่างดี เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามหลักโมเดลชิปปานั้นเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และด้านสติปัญญา สามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านกระบวนการคิดกลั่นกรอง โดยผู้เรียนเอง หรือผู้เรียนเกิดความเข้าใจและจำในสิ่งที่ตนเองเรียนได้เป็นอย่างดี และนำความรู้ที่ได้ประยุกต์ใช้ (Application) ทำให้ผู้เรียนถ่ายโอนการเรียนรู้ (Transfer of Learning) (ทีศนา แหมมณี, 2542) นอกจากนี้โมเดลชิปปายังมีขั้นตอนการสอนที่ชัดเจน และแต่ละขั้นก็เน้นให้เด็กเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ดังนั้นคือ ขั้นที่ 1 การทบทวนความรู้เดิมที่ใช้เพลง คำคล้องจอง การทำให้เด็กได้เคลื่อนไหวร่างกาย เด็กมีความตื่นตัวพร้อมที่จะเรียนรู้ ขั้นที่ 2 การแสวงหาความรู้ใหม่ ขั้นนี้เป็นการเรียนรู้จากสื่อเป็นของจริง รูปภาพ เรียนรู้โดยใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้า คือ การดม การดู การฟัง การชิม และการสัมผัส การใช้การถาม การสังเกต การปฏิบัติจริง เป็นการแสวงหาคำตอบจากสิ่งที่สงสัยซึ่งเป็นความรู้ใหม่ที่เด็กยังไม่รู้หรือทราบมาก่อน ขั้นที่ 3 การศึกษาทำความเข้าใจข้อมูล / ความรู้ใหม่ และเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม ขั้นนี้เด็กจะต้องทำความเข้าใจกับสิ่งที่ได้พบเห็น หรือการเรียนรู้ที่เกิดจากการใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้า การใช้ทักษะ

กระบวนการต่างๆ เช่น ใช้กระบวนการคิด กระบวนการกลุ่ม กระบวนการสังเกต เป็นต้น โดยครูจะใช้คำถามเป็นตัวกระตุ้นให้เด็กได้ใช้กระบวนการต่างๆ ขั้นที่ 4 การแลกเปลี่ยนความรู้ ความเข้าใจกับกลุ่ม เด็กได้แลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจของตนเองกับผู้อื่นและได้รับประโยชน์จากความรู้ ความเข้าใจกับผู้อื่นไปพร้อมๆ กัน ด้วยการสนทนา ซักถาม การเล่าเรื่องราว ร่วมแสดงความคิดเห็น

ขั้นที่ 5 การสรุปและการจัดระเบียบความรู้ ขั้นนี้เด็กจะได้ใช้กระบวนการคิดเพื่อสรุปเป็นความคิดรวบยอดของตนเองจากที่ได้เรียนรู้ทั้งหมด ทั้งความรู้เดิมและความรู้ใหม่ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนจดจำสิ่งที่เรียนรู้ได้ง่าย ขั้นที่ 6 แสดงผลงาน เด็กได้มีโอกาสแสดงออกถึงสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้ และจินตนาการของตนเอง โดยถ่ายทอดผ่านผลงาน เช่น ภาพวาด การประดิษฐ์ การปั้นดินน้ำมัน ฯลฯ

ให้ผู้อื่นรับรู้ เป็นการช่วยให้ผู้เรียนจดจำสิ่งที่เรียนรู้ได้ง่ายและจำได้นาน และขั้น 7 การประยุกต์ใช้ความรู้ เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะต่างๆ เช่น ทักษะทางภาษา การเขียน การฟัง การพูด การอ่าน ทักษะการสังเกต ฯลฯ สามารถนำความรู้ความเข้าใจของตนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้เหมาะสมกับวัย จะเห็นได้ว่าขั้นตอนการสอนตามโมเดลชิปปาแต่ละขั้นนั้น เด็กจะได้ร่วมกิจกรรมด้วยตนเองทุกขั้นตอนอย่างต่อเนื่องไม่ซ้ำกัน เป็นการกระตุ้นให้เด็กสนใจอยากรู้ อยากเห็น และเป็นวิธีการส่งเสริมให้เด็กมีการแสวงหาความรู้สอดคล้องกับธรรมชาติของการเรียนรู้ของเด็ก กุลยา ตันติผลาชีวะ, 2545 กล่าวว่า เด็กปฐมวัยเป็นวัยแห่งธรรมชาติของการเรียนรู้ เด็กสามารถสังเกตและสะสมประสบการณ์การเรียนรู้ด้วยตนเอง ถ้ามีวิธีการสอนที่ถูกต้องสอดคล้องกับวัยและวุฒิภาวะของเด็กจะเรียนรู้และพัฒนาสติปัญญา ซึ่งการสอนและการฝึกที่ถูกต้องจะเป็นตัวเสริมพัฒนาการของเด็กได้เต็มศักยภาพ วาริ ธีระจิต (2543) ได้เสนอแนวทางในการปลูกฝังและส่งเสริมทักษะการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองที่เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัย คือ 1. ฝึกให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการอ่าน ช่างจด-จำ 2. ฝึกให้ผู้เรียนเป็นคนช่างสังเกต เพราะถือว่าการสังเกตช่วยให้ผู้เรียนรอบรู้และเข้าใจได้ดีพอๆ กับการเรียนรู้วิธีอื่น 3. ฝึกให้ผู้เรียนรู้จักค้นคว้าหาความรู้ ครูผู้สอนจะมีบทบาทสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการสังเกต 4. ฝึกให้ผู้เรียนฝึกหา

คำตอบจากคำถามต่างๆ และ 5. ให้ผู้เรียนได้รับการกระตุ้นและเร้าให้เกิดความสนใจต่อการแสวงหาความรู้จากครูผู้สอน ตลอดจนการสร้างบรรยากาศต่างๆ ให้เกิดความสนใจ และเต็มคักดี คทวณิช (2546) กล่าวว่าวัยเด็กตอนต้นมีลักษณะเด่นที่สำคัญของพัฒนาการทางสติปัญญา ได้แก่ การแสดงความอยากรู้อยากเห็น ช่างสงสัย ขอบจินตนาการ รวมทั้งรู้จักสังเกตและให้ความสนใจต่อสิ่งแวดล้อมรอบตัว จึงทำให้เด็กมักแสดงออกด้วยการซักถามผู้ใหญ่ คำถามที่เด็กจะชอบใช้อยู่เป็นประจำ ได้แก่ ทำไม อะไร อย่างไร นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดี สูงสง่า (2546) ปากิต ปลั่งกลาง (2545) วราภรณ์ แดงมีแสง (2545) และชาโรณี ตรีวรวิญญ (2546)

2. เจตคติต่อการเรียนรู้ที่เกิดจากการจัดประสบการณ์โดยใช้โมเดลชิปปา พบว่า เด็กปฐมวัยปีที่ 2 มีเจตคติต่อการเรียนรู้ อยู่ในระดับคุณภาพดี ร้อยละ 90.91 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แสดงว่า เด็กปฐมวัยปีที่ 2 มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ในเรื่องการมีความรับผิดชอบ การทำกิจกรรมด้วยความสนใจ การทำกิจกรรมอย่างมีความสุข และการมีความกระตือรือร้น เป็นพฤติกรรมที่เด็กแสดงออกเป็นประจำ ทั้งนี้เพราะตามหลักของโมเดลชิปปาเป็นการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนเป็นจุดสนใจ (Center Of Attention) หรือเป็นผู้มีบทบาทสำคัญ ซึ่งการที่ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญจะดูได้จากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ กระตือรือร้น ตื่นตัว ตื่นใจ มีใจจดจ่อกับสิ่งที่ทำ และนอกจากนี้การเรียนการสอนที่มีกิจกรรมการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์-จิตใจ ด้านสังคม และด้านสติปัญญา สามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ที่ดี (ทิศนา แคมมณี, 2542) ซึ่งสอดคล้องกับหลักการจัดประสบการณ์ เด็กปฐมวัยของกรมวิชาการ(2546) ที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ สนองความต้องการ ความสนใจ ความแตกต่างระหว่างบุคคลและบริบทของสังคมที่เด็กอาศัยอยู่ เป็นไปตามธรรมชาติด้านพัฒนาการของเด็กที่ทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์ เกี่ยวกับหลักการและแนวคิดที่สำคัญที่ว่า การจูงใจเป็นเครื่องมือสำคัญที่ผลักดันให้บุคคลปฏิบัติอย่างกระตือรือร้น และความปรารถนาที่จะร่วมกิจกรรมต่างๆ ผู้วิจัยจึงได้เลือกกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับความสนใจ ความสามารถ ความพึงพอใจ

แก่ผู้เรียนในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ และยังได้คอยช่วยเหลือให้เพียงพอสำหรับความต้องการที่ผู้เรียนสามารถแก้ปัญหาได้ เพราะจะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จได้ง่าย มีแรงจูงใจสูงขึ้น และมีเจตคติต่อการเรียนเพิ่มขึ้น ซึ่งสิ่งต่างๆ เหล่านี้น่าจะช่วยส่งผลให้เด็กร่วมกิจกรรมอย่างมีความสุขทุกคน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไพฑูรย์ ขาวโพธิ์ (2549) วารยาณีย์ เพชรมณี (2546) ชาริณี ตริวรัญญู (2546) วราภรณ์ แดงมีแสง (2545) และ ดี สูงสง่า (2546)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 การจัดกิจกรรมต่างๆ ให้เด็กได้เป็นผู้แสวงหาความรู้ เช่น การซักถามเพิ่มมากขึ้น

1.2 การจัดกิจกรรมควรเพิ่มให้เด็กได้ทำงานกลุ่มมากขึ้น

1.3 การจัดประสบการณ์แต่ละครั้งครูผู้สอนต้องเตรียมสื่อให้มีปริมาณเพียงพอกับเด็ก สื่อที่หลากหลายน่าสนใจ จัดบรรยากาศในห้องให้น่าเรียน จัดแหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียนให้เหมาะสมกับวัย

เอกสารอ้างอิง

กรมวิชาการ. (2546). **หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

กุลยา ตันติผลาชีวะ. (2545). **รูปแบบการเรียนการสอนปฐมวัยศึกษา**. กรุงเทพฯ: เอดิสันเพรสโปรดักส์.

ชาริณี ตริวรัญญู. (2546). **ผลของการจัดการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์และเจตคติต่อการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4**. วิทยานิพนธ์ปริญญา ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ดี สูงสง่า. (2546). **การส่งเสริมความสามารถและเจตคติในการแสวงหาความรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กระบวนการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ในชุมชนและธรรมชาติ**. วิทยานิพนธ์ปริญญา ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เต็มศักดิ์ คทวณิช. (2546). **จิตวิทยาทั่วไป (General Psychology)**. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.

ทิตินา แคมมณี. (2542). **การจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง: โมเดลซิปปา (Cippa model)**. **วารสารครุศาสตร์**, 27(3), 1-17.

ปกาศิต ปลั่งกลาง. (2545). **การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

1.4 ให้อิสระในการค้นหาคำตอบ และให้ความสนใจเด็กอย่างทั่วถึง

1.5 การจัดกิจกรรมควรยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสมของกิจกรรมนั้นๆ เพราะบางกิจกรรมใช้เวลาบ่อย บางกิจกรรมใช้เวลามาก

1.6 การยกย่องชมเชยหรือให้รางวัลแก่เด็กเพื่อเป็นแรงจูงใจ

1.7 ให้ความช่วยเหลือเด็กที่มีพัฒนาการช้ากว่าเพื่อนๆ

1.8 ครูควรบันทึกพฤติกรรมเด็กตามความเป็นจริงเพื่อนำข้อมูลมาช่วยเหลือเด็กได้ถูกต้อง

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรนำการจัดประสบการณ์โดยใช้โมเดลซิปปาไปใช้ทดลองให้ต่อเนื่องกับเด็กปฐมวัยปีที่ 2 ในภาคเรียนที่ 2 เนื่องจากเด็กมีพัฒนาการพร้อมทุกๆ ด้าน

2.2 ควรนำการจัดประสบการณ์โดยใช้โมเดลซิปปาไปพัฒนาด้านอื่นๆ เช่น การใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมกับวัย การคิดและแก้ปัญหาได้เหมาะสมกับวัย การมีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ เป็นต้น

- ไพฑูรย์ ชาวโพธิ์. (2549). การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่อง สารในชีวิตประจำวัน ช่วงชั้นที่ 3 โดยใช้รูปแบบการสอนซิปปา. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- โรงเรียนบ้านนาจ้อง. (2552). รายงานการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ปีการศึกษา 2551. ขอนแก่น: บ้านนาจ้อง.
- ลัดดา คีลาน้อย และคณะ. (2544). รายงานการวิจัยการพัฒนารูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยใช้การสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ในวิชาสังคมศึกษาในระดับประถม. ขอนแก่น: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วราภรณ์ เพชรมณี. (2546). การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนวิชาชีววิทยา โดยใช้รูปแบบซิปปา. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วราภรณ์ แตงมีแสง. (2545). การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโมเดลซิปปา ในวิชา มนุษย์กับสิ่งแวดล้อม. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วารี ธีระจิตร. (2543). การพัฒนาการสอนสังคมศึกษาระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อดิศร ศิริ. (2543) การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยใช้โมเดลซิปปาสำหรับวิชาชีววิทยาในระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

